

Hotărârea Tribunalului din 21 septembrie 2017 – InvoiceAuction B2B/EUIPO (INVOICE AUCTION)**(Cauza T-789/16) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative INVOICE AUCTION — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2017/C 374/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: C. Jonas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 august 2016 (cauza R 2201/2015-1), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ INVOICE AUCTION ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă InvoiceAuction B2B GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

Acțiune introdusă la 4 august 2017 – Del Valle Ruiz și alții/Comisia și SRB**(Cauza T-510/17)**

(2017/C 374/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Antonio Del Valle Ruiz (Mexico City, Mexic) și alți 41 de reclamanți (reprezenanți: P. Saini, QC, J. Pobjoy, barrister, și R. Boynton, solicitor)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea, în primul rând, a deciziei Comitetului unic de rezoluție adoptate în cadrul sesiunii executive a acestuia din 7 iunie 2017 privind adoptarea unei scheme de rezoluție privind Banco Popular Español, S.A. și, în al doilea rând, a Deciziei (UE) 2017/1246 a Comisiei ⁽¹⁾, și, de asemenea, declararea articolelor 18 și 22 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ⁽²⁾ ca fiind nelegale și
- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 18 din Regulamentul MUR, în măsura în care procedura prevăzută de aceasta nu oferă acționarilor posibilitatea de a fi audiați și nu permite controlul jurisdicțional, încălcând (a) articolele 41, 47 și 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta UE”) și (b) principiul proporționalității.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, indiferent dacă articolul 18 din Regulamentul MUR este sau nu este nelegal, decizia SRB atacată și decizia atacată a Comisiei încalcă articolele 41, 47 și 48 din Carta UE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că SRB și Comisia au încălcat, în mod nejustificat sau disproporționat, dreptul de proprietate al reclamanților.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB și de către Comisie a articolului 20 din Regulamentul MUR, întrucât nu au realizat o evaluare adecvată și independentă înaintea adoptării deciziei MUR atacate și a deciziei atacate a Comisiei.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB și de către Comisie a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul MUR prin faptul că au considerat că erau îndeplinite condițiile prealabile prevăzute la articolul 18 alineatul (1) literele (a) și (b).
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB și de către Comisie a articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul MUR prin faptul că au considerat că erau îndeplinite condițiile pentru exercitarea competenței de amortizare sau de conversie a instrumentelor de capital relevante.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB și de către Comisie a unei norme fundamentale de procedură prin faptul că nu au oferit o motivare adecvată pentru decizia SRB atacată și pentru decizia atacată a Comisiei.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că, atunci când au ales instrumentul de vânzare a activității întreprinderii, SRB și Comisia nu au respectat (a) principiul proporționalității și (b) așteptările legitime ale reclamanților, îndepărtându-se de la schema de rezoluție în mod nejustificat.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că articolele 18 și 22 din Regulamentul MUR încalcă principiile referitoare la delegarea de competențe.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 de aprobare a schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A. [notificată cu numărul C(2017) 4038], JO 2017, L 178, p. 15.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, JO 2014, L 225, p. 1.

Acțiune introdusă la 3 august 2017 – Garriga Sadurní și Martí Fonts/SRB

(Cauza T-514/17)

(2017/C 374/54)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Antonia Elisenda Garriga Sadurní (Barcelona, Spania) și Josep María Martí Fonts (Barcelona) (reprezentant: E. Silva Pacheco, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea nulității „ex tunc” a Deciziei Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017, conducând astfel la nulitatea valorii și a efectelor sale;